

гаты на ржкойки по земята. Вързачът не може да свари да овива вжжета за за да вързва ржкойкитѣ на снопѣ. Жетваркитѣ отъ часъ на часъ отриватъ изобилния си потъ и забулватъ лицето си.

Обѣдътъ пристигна. Сложихъ го подъ едно дърво и ги повикахъ да пладнуватъ. Пладнуватъ, ама да видишъ съ какъвъ *ицахъ* (охота) като че на царска трапеза сж насѣдали. Кога работи чловѣкъ, хлѣбътъ му се услажда. — „Горане, притечи и ни донеси малко студена водица отъ кладенеца,“ извика единъ отъ жетваритѣ: тая гостба безъ вода не минава. Скокнахъ и се опжтихъ къмъ кладенеца. Миняхъ прѣзъ — ливади и налѣхъ бѣкела съ студена вода.

Пладнувахъ. Слѣдъ една малка почивка, жетваритѣ се заловихъ пакъ на работа. Но и азъ не сѣдѣхъ празенъ: овивахъ вжжя за снопетѣ. Нивата се бѣше прѣсполовила. Ненадѣйно зачухъ пѣсенъта на пътпѣдъка и се опжтихъ къмъ мѣстото, отъ кждѣто се зачу гласътъ. Повървѣхъ малко и доближихъ до гнѣздото на пътпѣдъка. Дебнишкомъ сложихъ шапката врѣзъ гнѣздото, но пътпѣдъчетата искустно се исплъзнихъ отъ ржцѣтѣ ми и избѣгахъ. Ами да бѣхъ ги хваналъ, какво ли щѣхъ да ги правѣмъ?

Пладнѣ мина. На жетваритѣ малко по-олегнахъ. Хладенъ вѣтрецъ подухна и направи работата имъ по-спорна. Скоро нивата се пожена и се издигнахъ снопитѣ на *крѣстци*. Слѣдъ малка почивка тръгнахъ за село.

Връщанье безъ пѣсни не бива. Двѣ жетварки поехъ една жетварска пѣсенъ, а